

Fransin ja Karlin sanomat

Timm-Ketonen sukuseuran sukulehti nro 25

2014

Sisältö

Rakkaat sukulaiset	3
Sukujuhla Vuojoen kartanossa 30.8.2014 (Helena El Tobgy)	4
Timm-Ketonen Sukuseuran 30-vuotisesta taipaleesta (Riitta Riikkilä).....	6
Uusi sukukirja.....	10
Sukuseuran muita tuotteita.....	10
Tulevia tapahtumia 2015	11
Kesäretki Ruotsiin.....	11
Liikuntapäivä ja Golf-kisa 13.6.2015	11
Vuojoen kartano Timm-Ketonen -suvun historiassa (Marjatta Ruusunen).....	12
Elämäkerta: Hilja Judith Ketonen ja Frans Matara.....	16
Äitini Tuovi Lind - käsityöihminen (Eeva Leena Lehtisalo)	19
Timm-Ketonen sukuseuran merkittäviä syntymäpäiviä 2015.....	22
Syntyneitä	24
Avioliittoon vihittyjä	25
Ylioppilaat (joita ei 2014 sukukirjassa).....	25
Valmistuneet	25
Täältä ikuisuuteen.....	25
Timm-Ketonen sukuhallitus 2014–2016, yhteystiedot	26
Muut tärkeät yhteystiedot.....	26
Sukuseuran kotisivut	27

Ulkoasu ja taitto: Maisa Nissinen

Painopaikka: Copy-Set Oy

*Kansi: Timm-Ketosen sukuseura juhluksessa Vuojoen kartanon portailta. Valokuva: Markku Hietamies.
Takakansi: Venny Aalto jouluna 2010. Valokuva: Liina Aalto.*

Rakkaat sukulaiset

Kiitän luottamuksestanne, kun valitsitte minut sukuseuraa johtamaan. Olin niin hämmentynyt, että tunsin olevani päähenkilö elokuvassa Kuninkaan puhe. Siinä änkytyksestä kärsivä Yorkin herttua Albert joutuu hallitsijaksi, kun Walesin prinssi Edward luopuu kruunusta naidakseen eronneen rouva Wallis Simpsonin. Näytelmäversio tulee tammikuussa Porin Teatteriin.

Sydämelliset kiitokset edelliselle puheenjohtajalle Helena El Tobgylle, joka luotsasi sukuseuraa varmalla ja vakuuttavalla tavalla kaikkiaan kuuden vuoden ajan (2006-2008 ja 2010-2014).

Lämmin kiitos teille kaikille Vuojoen Kartanolla sukujuhlaan osallistuneille! Aurinkoinen sää suosi juhlaa, ja rakkaitten sukulaisten tapaaminen oli riemastuttavaa. Hienoa oli saada uusi sukukirja, Jatko- ja täydennysosa vuoden 2006 sukukirjaan. Esitän suurkiitokset kirjatoimikunnalle Irja Niemitalolle, Riitta Riikkilälle ja Irmeli Valjennolle, jotka aikaansa ja voimiaan säästämättä veivät hanketta eteenpäin kirjan saamiseksi julkaisukuntoon. Toivottavasti suvun jäsenet hankkivat kirjan itselleen ja lapsilleen. Mielenkiintoista oli lukea Timmien oluttehtaasta Euran Vaaniissa ja Raumalla Raumanjoen varrella sekä muista suvun vaiheista. Lukeminen kannatta aina, sanoo Jörn Donnerkin.

Ensi vuonna onkin vuorossa kesäretki. Sukuhallitus on päättänyt, että mennään Ruotsiin esisiemme jäljille. Ruotsissa on käyty aiemminkin mutta aina sinne on mukava mennä. Toivon mahdollisimman monia mukaan kesäretkelle, voin vakuuttaa että ne ovat olleet kaikin puolin antoisia ja lisäksi hauskoja! Retkillä on voinut tutustua sukulaisiin, joista aiemmin ei ole tiennyt muuta kuin nimen, ei aina sitäkään.

Kotisivuille timm-ketonen.fi tulee tietoa tästä ja muistakin tapahtumista. Meillä on myös Facebook-sivut, kiitos siitä Tiina Saariselle.

Jatkamme tässä sukulehdessä suvun jäsenten elämäkertasarjaa Hilja Judith Ketosen ja Frans Mataran elämäntarinalla. Aiemmin on julkaistu elämäkerrat muun muassa Esko Ketosesta 2012, Juho Fredrik Juhonpojasta 2011, Asser Heliöstä 2010 ja Anton Heliöstä 2008.

Uuden sukukirjan lisäosassa on myös aiemmin julkaisemattomia muisteluksia. Sukuhallitus toivookin, että sukulaiset haastattelisivat sukunsa vanhimpia jäseniä ja keräisivät tarinoita omista lähimmäistään. Huomaan, että me suuret ikäluokat olemme eturintamassa, eli meidän tulisi kertoa omat tarinamme ja muisteluksemme jälkipolvia varten.

Tunnen sukuani sen verran, että tiedän jäsenten olevan tarkkoja raha-asioissa, mutta olisi hienoa jos hellittäisitte kukkaroa jäsenmaksun verran.

Rauhallista Joulua ja onnellista uutta vuotta!

Marjatta Ruusunen

Sukujuhla Vuojoen kartanossa 30.8.2014

Sukuseuramme perustamisesta on vierähtänyt 30 vuotta. Juhlistimme sukujuhlaamme ojentamalla ensimmäisen sukuseuran hallituksen jäsenille ruusut. Elossa olevat jäsenet ovat Riitta Riikkilä, Mirja Ranta, Tiina Saarinen, Ulla Palttala sekä Seppo Lahtinen ja Veikko Ketonen. Seppo Lahtinen ja Veikko Ketonen eivät olleet paikalla.

Tällä kertaa juhlapaikaksi oli valittu Vuojoen kartano. Suvullamme on myös yhteyksiä tähän kartanoon muun muassa Kalle Ketosen kautta. Juhlamme oli muuten hyvin perinteinen, mutta saimme uuden kirjan, Jatko- ja täydennysosa vuoden 2006 sukukirjaan, valmiiksi juhlaamme. Kirja on ulkoasultaan vuoden 2006 kirjan kaltainen.

Maisa Nissinen ja Marjatta Ruusunen olivat valmistaneet nimikyltit, jotka he sitten jakoivat eteisaulassa sukulaisille. Juhljoita alkoi tulla hyvissä ajoin ja puheensorina täytti aulat. Kalevi ja Anja Ketonen käittelivät vieraat ja Lasse Pitkäranta toimi opastajana. Ennen juhlaa ja tauoilla sukulaiset lunastivat tilaamansa sukukirjat. Riitta Riikkilä ja Irmeli Valjento hoitivat luovutukset. Tuttuun tapaan näytteillä oli Frans Ketosen lasten muotokuvat. Arpoja myytiin koko tilaisuuden ajan Päivi Lahden ja Marja-Leena Mataran toimesta. Pääpalkintona oli herkkukori.

Juhla alkoi ruokailulla ja saimme nauttia maittavan aterian noutopöydän runsaasta tarjonnasta. Siirryimme juhlasaliin, jossa tilaisuus pidettiin. Sukuseuran puheenjohtaja Helena El Tobgy toimi juontajana juhlassa. Hän toivotti vieraat tervetulleeksi toden iloitsevansa myös lukuisten lasten osallistumisesta juhlaan. Helena luki vuoden 2012 juhlan jälkeen poisnukkuneiden nimet ja kunnioitimme seisten heidän muistoansa sekä kuuntelimme Paulina Niemi-Losevan soittaman Mozartin Lacrimosan.

Varsinaisen sukukokouksen puheenjohtajaksi valittiin perinteisesti Aarne Saari, joka johti kokousta asiantuntevasti ja napakasti. Sihteeriksi kutsuttiin Marjatta Ruusunen. Hallituksen erovuoroisten, Helena El Tobgyn, Kirsti Mannisen ja Kalevi Ketosen sekä eroa pyytäneen Hanna Palolan tilalle valittiin uudet henkilöt. Valituksi tulivat Tiina Saarinen, Taina Kääntee, Olavi Ketonen ja Heikki Heliö. Sukuseuran uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Marjatta Ruusunen. Jäsenmaksu nostettiin 20 euroon. Varsinaisen kokouksen jälkeen pidimme tauon, jolloin otimme valokuvia ja saimme seurustella sukulaistemme kanssa ja tutustua Mirja Rannan ylläpitämään lehtileike- ja valokuva-materiaaliin. Lasten leikittäjäksi olimme tilanneet lähihoitajaopiskelijan Tiia Heinosen Winnovasta.

Varsinainen sukujuhlamme alkoi yhteislaululla Satakunnan laulu.

Juhlamme oli perinteisesti hyvin musiikkipitoinen. Taiteilijapariskunta Paulina Niemi-Loseva ja Alexander Losev esiintyivät yhdessä ja erikseen soittamalla pianoa ja haitaria.

Juhlapuheena saimme kuulla Riitta Riikkilän esityksen sukuseuran 30-vuotishistoriasta. Riitta Riikkilä ja Helena el Tobgy luovuttivat sukuseuran viirit ansioituneille suvun jäsenille. Standaarin eli viirin saivat Lasse Pitkäranta, Marja-Leena Matara, Irja Niemitalo ja Kirsti Manninen

Suvun uudet kunniajäsenet Irmeli Valjento ja Kalevi Ketonen kukitettiin. Sukuseuran puheenjohtaja Helena El Tobgylle luovutettiin kylpylämatka lahjaksi.

Sukututkija Jarmo Paikkala kertoi toimittamansa sukukirjan tekemisen vaiheista ja haasteista sekä kiitti kirjan laatimiseen osallistuneita henkilöitä antoisasta yhteistyöstä.

Marjatta Ruusunen kertoi Vuojoen kartanon merkityksestä sukuseuralle.

Suvun nuoret Mataran sukuhaarasta esittivät musiikkia: laulua ja pianonsoittoa.

Katselimme Taina Käänteen tuoman videoesityksen vanhainkodin harrastelijateatterin esittämänä. Esityksessä näytteli mm. Taina Käänteen äiti Helena Lehto. Lopuksi arvottiin arpajaisvoitot ja nautittiin kakkukahvit.

Saimme viettää juhlat aurinkoisessa kesäsäässä. Sukulaisia oli paikalla noin 60 henkilöä. Muutama peruutus tuli aivan viime tingassa, mutta myös jälki-ilmoittautuneita oli.

Kiitän onnistuneesta juhlasta Teitä kaikkia ja kiitos myös saamastani tuesta puheenjohtajakaudellani. Erityiset kiitokset kuuluvat myös Ritva Virtaselle, kustannuksesta pidetystä kirjanpidosta ja rahastohoitajan työstä.

Toivotan uudelle puheenjohtajalle Marjatta Ruususelle ja hänen hallitukselleen menestystä ja hyviä päätöksiä uusissa tehtävissä. Toivotan myös kaikille sukulaisille Hyvää Joulua ja Hyvää Uutta Vuotta!

Helena El Tobgy (taulu 213)

*Sara Palttala
säesti ja Rosa
Palttala sekä
Camilla
Lehtikangas lau-
loivat PMMP:n
"Rakkaalleni".*

Timm-Ketonen Sukuseuran 30-vuotisesta taipaleesta

”Hyvät sukulaiset, hyvät juhlavieraat! – Seinäjoen Tangomarkkinat, Mirjam Helinin kansainväliset Laulukilpailut ja Timm-Ketonen sukuseura täyttävät kukin tänä vuonna 30 vuotta!

Sukuseuraa ei perusteta noin vain ykskaks, vaan sitä edeltää pitkäkestoinen tutkimustyö suvun juurista ja alkuperästä. Tästä työstä saamme kiittää Esko Ketosta, joka kiinnostui asiasta kuultuaan nuorena poikana puhuttavan Timmeistä. Esko Ketonen julkaisi vuonna 1977 omalla kustannuksellaan pienen keltaisen kirjan, joka selvitti Timmien sukujuuria ja kulki nimellä Timme – Ketonen suku. Siinä paneuduttiin Eskon isänisän Frans Ketosen sukujuuriin ja hänen lastensa jälkipolviin. Kirjanen sisälsi 169 sukutaulua. Toisen laajemman sukukirjan Esko Ketonen julkaisi kuusi vuotta myöhemmin, vuonna 1983 nimellä Timm-Ketonen suku ja tuo nimi vakiintui myös sukuseuramme nimeksi.

Seuraavana vuonna 14. päivänä heinäkuuta pidettiin ensimmäinen alustava sukukokous Porin lentokentän ravintolassa. Frans Ketosen jälkipolvea sinne oli kokoontunut 112 sukulaista. Vuoden päästä syyskuussa pidettiin toinen sukukokous, jossa hyväksyttiin sukuseuran säännöt ja vuoden kuluttua siitä sukuseura rekisteröitiin.

Aluksi sukuhallitukseen valittiin 12 jäsentä, jotka edustivat Fransin lasten eri sukuhaaroja.

Nykyään jäseniä on yhdeksän, joista kuusi on varsinaisia jäseniä ja kolme varajäsentä. Puheenjohtajana ensimmäisessä hallituksessa toimi tietysti itseoi-keutettuna Esko Ketonen.

Puheenjohtajat ovat toimineet presidenttitemme tapaan kuuden vuoden ajan.

Hallituksessa on istunut innokkaita ja idearikkaita serkkuja.

Kokoukset ja sukujuhlat

Sukukokouksia pidettiin aluksi joka vuosi. Ajankohta yritettiin valita kaikille sukulaisille sopivaksi: oli alkukesää, elokuun eri viikonloppuja, syyskuuta. Oli lauantaita, oli sunnuntaita. Mutta aina oli niitä, joille valitut ajat eivät sopineet. Nyt ajankohdaksi on jonkin aikaa ollut vakiintuneena elokuu ja lauantaipäivä.

Euran Pirtillä vuonna 1992 pidetyssä sukukokouksessa päätettiin, että sukukokouksia aletaan pitää joka toinen vuosi ja jotta ei ihmisille tulisi miellelyhtymä vain kuivista kokouksista, alettiin vuonna 2002 tilaisuutta kutsua sukujuhlaksi,

Timm-Ketosen hallitus koolla 1990-luvun alussa otetussa kuvassa. Edessä vasemmalta Veikko Ketonen, Tiina Saarinen, Riitta Riikkilä ja Jukka Niemi. Takana Mirja Ranta, Esko Ketonen, Kerttu Wallin, Hilikka Korsman ja Kalevi Ketonen.

mikä luonnollisesti sisältää edelleen tuon sääntömääräisen sukukokouksenkin.

Sukujuhlamme on aina pidetty Satakunnan alueella, usein sukuun läheisesti liittyvissä paikoissa. Juhlakokoonntumispaikkoina mainitsemiäni Porin lentokentän ja Euran Pirtin lisäksi ovat olleet muun muassa Euran Kauttuan Klubi, Leineperin ruukki, Vitikkalan kartano, Länsi-Suomen opisto Huittisissa, Aarnkari Raumalla, Yterin hotelli, Harjulan seurojentalo Kullaalla ja tätä edeltävä juhla vietettiin Ali-Ketolan tilalla Kokemäellä. Monessa näissä paikoissa sukujuhliamme on vietetty useammankin kerran.

Fransin suvun lisäksi 2000-luvulla sukuseuran jäsenistö laajentui käsittämään myös Fransin veljen Karl Timmin sukuhaaran. Ilahduttavaa oli, että veljesten serkun Kustaa Maurits Timmin jälkipolveakin lähti mukaan sukuseuraan. Nyt ilmestyneeseen vuoden 2006 sukukirjan täydennysosaan on lisätty myös Karlin ja Fransin sisarpuolen, Agatha Eleanora Erkkilän, sukuhaarasta lähinnä Svante Erkkilän jälkipolvea. Toivotankin Erkkilän suvun lämpimästi tervetulleeksi mukaan suvun toimintaan.

Retkiä suvun asuinsijoille

Koska sukujuhlia alettiin pitää joka toinen vuosi, virisi sukuhallituksessa idea suvun yhteisistä matkoista ja retkistä. Ensimmäinen sukumatka toteutettiinkin vuoden 1999 elokuussa ja matkakohde suuntautui Ruotsiin, Köpingin kirk-

koon. Siellä pääsimme tutustumaan tuohon kauniiseen kirkkoon ja sen komeaan muistotauluun, jossa on myös sukuamme kuuluvan Anna Katariinan Timmin nimi toisen miehensä Dirik Gunnarsson Wendelinin nimen ohella. Molemmat on myös haudattu Köpingin kirkkoon.

Seuraavakin matka kolmen vuoden kuluttua suuntautui Ruotsin puolelle, onhan sukumme juuret vahvasti Ruotsissa. Nyt vuorossa oli Mauritzbergin linna, ja tapasimme siellä myös nykyisen linnan emännän Liisa Lipsasen.

Mauritzbergin linna oli kohteenamme siksi, että perimätiedon mukaan siellä asui aikoinaan yksi Ruotsin sukuhaaramme kuuluva ruukinomistaja.

Ennen kolmatta Ruotsiin suuntautunutta matkaamme kävimme välillä Latviassa tutustumassa Riikaan ja Kuurinmaahan. Viime mainitustahan on kotoisin esiäitimme, Charlotta de la Mylen, suku. Päivi Saari etsi ahkerasti Riian kirkoista de la Myle -suvun vaakunaa ja jossain vaiheessa kesken etsintöjen huomasimme Päivin, Aarnen ja sisareni Irmelin kanssa istuvamme illalla kuuntelemassa upeaa urkukonserttia.

Engelsbergin ruukki olikin sitten tuo kolmas Ruotsin matkamme kohde. Unescokin on kirjannut sen yhdeksi maailman kulttuuri- ja luonnonsuojelualueeksi ainutlaatuisena esimerkkinä 1600 – 1800-lukujen teollisuudesta. Alue käsittää noin viisikymmentä rakennusta. Muun muassa tehtaan masuuni on yksi Ruotsin harvoista säilyneistä hirsi- ja maarakenteisista metallinsulattoista. Timmien suku omisti ruukin lähes sata vuotta vuoteen 1916 asti, jolloin Claes Gabriel Timm myi sen ulkopuoliselle.

Seuraavat sukumatkat ja -retket ovat suuntautuneet Rauman Reksaareen, Tallinnaan, Kultarantaan, Rymättylään, Turun linnaan, Hiidenmaalle ja Saarenmaalle ja viime kesänä jälleen Riikaan ja Kuurinmaalle.

Jo viisi sukukirjaa ja sukulehti

Sukuseuran toiminnasta voisi vielä mainita sukukirjat, joista nyt valmistunut täydennys- ja jatko-osa on jo viides sukuamme käsittelevä kirja ja kolmas sukuseuran työstämä sukukirja. Kaksi ensimmäistähän oli Esko Ketosen kustantamia. Näistä viidestä sukukirjasta kaksi viimeistä on sukututkija Jarmo Paikkalan käsialaa. Hän onkin saapunut tänne kertomaan meille tästä viimeisestä juuri ilmestyneestä sukukirjasta.

Jokainen meistä on varmasti jossain vaiheessa tutustunut sukulehtemme Fransin ja Karlin Sanomiin. Onhan sekin ilmestynyt tosin aluksi Fransin Sanomien nimellä jo 25 vuotta.

Vuonna 1989 ilmestynyt ensimmäinen Fransin Sanomien numero oli vaatimaton nelisivuinen lehtinen. Vuosittain sukuseuran jäsenlehti alkoi ilmestyä vuoden 1991 jälkeen. Vuoteen 2006 asti sen nimenä oli Fransin Sanomat, mutta Karl-veljen sukuseuraan liittyneen jälkipolven myötä myös lehden nimi muutettiin Fransin ja Karlin Sanomiksi. Sukulehti sisältää muun muassa ajan-kohtaisia kirjoituksia ja asioita sukumme tapahtumista.

Valitettavasti kustannussyistä lehti voidaan nykyisin lähettää vain jäsenmaksunsa maksaneille sukuseuran jäsenille.

Sukuviiri ja sukuvaakuna

Sukuseurallamme on myös oma pöytäviiri eli standaari. Sen on suunnitellut pitkäaikainen hallituksemme jäsen Kalevi Ketonen. Viirin aiheina ovat tuli, vesi ja ruukki sekä Satakunnan sini-keltaiset värit. Keltaisella pohjalla ovat Carl Fredrik Timmin nimikirjaimet.

Viirillä on muistettu suvun vanhimpia ja sukuseuran ansioituneita jäseniä ja tänään sen saa neljä sukuseuran jäsentä. Standaaria voi myös ostaa vaikkapa merkkivuosien kunniaksi.

Ensimmäisen pöytäviirin sai Esko Ketonen vuonna 1992 hänen täyttäessään 80-vuotta. Esko oli hyvin otettu tästä huomionosoituksesta ja minulla oli ilo ojentaa se hänelle.

Vuonna 2010 sukuseuramme sai ihan oman, arkkitehti Erkki Ruususen suunnitteleman sukuvaakunan sekä isännänviirin. Kauniissa vaakunassa ovat kuvattuina samat elementit kuin pöytäviirissä.

Sukuhallitus on myös teettänyt ihan ikioman vaakunamme kuvalla varustetun 1. luokan postimerkin.

Toiveena olisi, että sukuseura saisi myös oman postikortin. Jospa uusi hallitus laittaisi sen suunnittelun ja toteutuksen vireille.

Mainittava on myös sukumme kotisivut, joita olemme voineet seurata jo kuuden vuoden ajan. Kuuleman mukaan sivuilla on paljon kävijöitä.

Unohtaa ei sovi, että Mirja Ranta on ansiokkaasti pitänyt jo ainakin yli kymmenen vuoden ajan sukumme leikekirjaa. Siitä voi selailta ja katsoa sukulaistemme ansioita ja muita juttuja, mitä lehdet ovat vuosien saatossa heistä kirjoittaneet. Sieltä voi ehkä löytyä myös henkilöitä, joita ei edes tiennyt sukulaisikseen.

Vaikka emme ole enää monenkaan sukulaisen kanssa ihan lähisukua, niin meitä yhdistävät kuitenkin monet sukulaisuussiteet. Geenit, joilla nykyisin pystytään toteamaan kaukaisetkin sukulaisuussuhteet, vaikuttavat meissä monella tapaa, muun muassa ulkonäköön, terveyteen ja erilaisiin taipumuksiin.

Suvussamme löytyy paljon osaamista esimerkiksi käsillä tekemisen taidoissa; piirtämisessä, kuvanveistossa, maalaamisessa ja erilaisissa käsitöissä pitsin nypläyksestä lasitöihin ja puutöihin. Nämä mainitakseni.

Toivon uudelle hallitukselle idearikasta ja antoisaa alkanutta toimikautta.

Toivottavasti sukuseura saa paljon uusia jäseniä, jotta sukuseuran toiminta jatkuisi edelleen vireänä ja toimintakykyisenä tästäkin eteenpäin.

Lopuksi toivotan vielä kaikille oikein viihtyisää sukujuhlaa ja yhdessäoloa!”

UUSI SUKUKIRJA

Uutta sukukirjaa on vielä jäljellä. Kirja sisältää tietoa, tarinoita ja ennen julkaisemattomia kuvia.

Sukukirjaan on myös päivitetty sukulaisten muuttuneet tiedot ja mukaan on otettu uusia sukuhaarjoja. Sukukirjassa ovat muun muassa viime sukulehden ilmestymisen jälkeen (siis keväällä 2014) valmistuneet, vihityt ja syntyneet lapset.

Sukukirjan hinta on 40 € + mahdolliset postituskulut.

Tilauksia vastaanottavat: Riitta Riikkilä, Huittinen, puh. 045 631 018 tai riitta.riikkila@gmail.com ja Marjatta Ruusunen, Rauma, puh. 040 5233 996

Huom! Vuoden 2006 sukukirjaa on myös vielä saatavilla 35,00 € + mahd.postikulut. Jos tilaat molemmat kirjat, yhteishinta on 70 € + mahdolliset postikulut.

Muutamia korjauksia uuteen sukukirjaan

Sulho Mikael Häyhtiö, synt. 1.7.1911 Kokemäellä. (taulu 215)

Esko Kalevi Pirinen, synt. 1.6.1940 Sortavalassa. (taulu 275)

Anders Daniel Engberg, synt. 19.7.1944 Hasselassa. (taulu 243)

Jouko Hannu (ei Juhani) Koivisto, synt. 13.9.1957 Porissa. (taulu 89)

Piritta Anita Marjatta Laaksonen o.s. Koivisto, synt. 30.4.1987 Porissa. (taulu 89b)

Mirka Pauliina Manninen, aviossa Kunnari, o.s. Manninen, synt. 15.3.1969 Kuusankoskella. (taulu 106)

Mirella Maria von Rettig o.s. Koullias, synt. 10.5.1983 Espoossa. (taulu 64)

Ida Kajsa Katrin Persson o.s. Wikström. (taulu 259B)

TILAA MYÖS SUKUSEURAN MUITA TUOTTEITA

Pöytästandaari Sukuseuran pöytästandaarin voi hankkia suvun jäsenelle lahjaksi merkkipäivän johdosta tai muuksi kunnianosoitukseksi. Pöytästandaarin hinta on 40 €.

Isännänviiri Sukuseuralla on oma isännänviiri, jonka saa tilauksesta. Hinta määräytyy viirin koon mukaan.

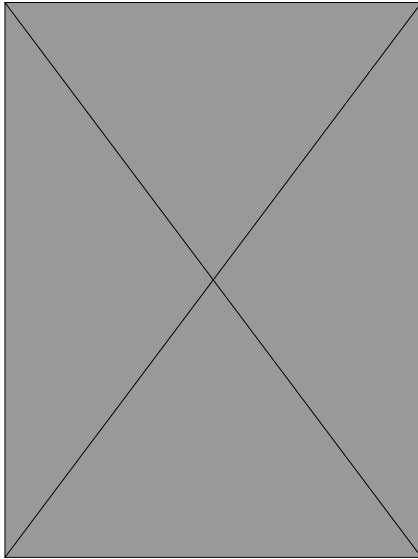
Postimerkki Sukuseuran oma vaakunapostimerkki on 1. luokan kirjemerkki, jonka hinta on 1,50 euroa.

Kuulakärkikynä Timm-Ketonen sukuseura ry – tekstillä. Kynän hinta on 3 euroa.

Avaimenperä/taskulamppu Pieni, taskuun hyvin mahtuva ja tehokas led-taskulamppu Timm-Ketonen sukuseura ry- tekstillä ja kolmella led-valolla varustettuna. Hinta 3,50 €

Tilaukset: Marjatta Ruusunen, puh. 040 5233996, marjatta.ruusunen@gmail.com

TULEVIA TAPAHTUMIA 2015

Kesäretki

Ensi kesän retkemme suuntautuu Ruotsiin, jossa pääkohteina ovat Köpingin kirkko ja Engelsbergin ruukki.

Alustava aikataulu 3. – 6.8.2015

Lähtö iltalaivalla Turusta, ensisijaisesti SiljaLinella. Ensimmäisenä päivänä tutustutaan Köpingin kirkkoon ja museoon. Perillä on mahdollisuus myös pelata golfia.

Toisena päivänä tehdään vierailu Engelsbergin ruukkiin, joka on Unescon suojelukohde. ja palataan iltalaivalla kotiin.

Yhteiskuljetus matkalle lähtee Porista.

Tarkempia tietoja matkasta tulee alkukeväällä. Ennakoilmoittautumisia vastaan ottaa Lasse Pitkäranta, puh. 050 561 2035 tai lassetop@windowslive.com

Liikuntapäivä ja Golf-kisa 13.6.2015

Timm-Ketosen liikuntapäivä järjestetään Rauman Pomppusten kentällä 13.6.2015 alkaen klo 10. Halukkaat voivat kisata 9-reikää, ja toiset voivat toimia pelaajien caddeinä.

Olavi Ketonen vetää pienen oppitunnin ja harjoituksen rangella.

Päivän päätteeksi on ruokailu ja sauna.

Aikataulu täsmentyy myöhemmin.

Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Olavi Ketonen, puh. 044 060 5476 tai ahakon@ahakon.fi

Tervetuloa mukaan tapahtumiin ja tutustumaan sukulaisiin!

Vuojoen kartano Timm-Ketonen -suvun historiassa

Vuojoen kartano valikoitui suvun 30-vuotiskokouksen juhlapaikaksi paitsi hyvän sijaintinsa myös sen vuoksi, että Ketosen sukuhaaran isoisä eli tuffa, Kalle Ketonen oli siellä aikanaan metsätyönjohtajana.

Timm-Ketonen suvun suhde Vuojoen kartanoon ei ole verrattavissa Kauttuan tai Kullaan Leineperin ruukkiin. Vuojoella ei oltu omistajina. Kartanoitten ja ruukkien omistajat ovat aikojen kuluessa vaihtuneet, joskus tiuhaankin tahtiin.

Vuojoen kartano on perustettu jo 1626 ja sen ensimmäinen isäntä oli Gottfrid von Falkenberg. Myöhempiä omistajia ovat olleet sotamarsalkka Åke Tott ja leskensä Kristina Brahe, sitten Wachtmeisterin, von Fersenin, Klinckowströmin suvut sekä Björkenheimin suku 75vuotta.

Tämän nyt 178 vuotta vanhan kartanorakennuksen rakennutti 1836 kapteeni Lars Magnus Björkenheim kodikseen. Rakennuksen on piirtänyt kuuluisa arkkitehti Carl Ludvig Engel, joka on suunnitellut myös muun muassa Turussa Vartiovuoren Tähtitomin 1819, Helsingissä Tuomiokirkon, Yliopiston ja Valtioneuvoston linnan.

Axel Björkenheim oli maanviljelysneuvos ja hän saattoi vanhoilla päivillään 1900-luvun alussa katsella tyytyväisenä maitaan ja viljelyksiään. Maatalous, karja- ja meijerialous olivat esimerkillisellä tasolla. Hän kuitenkin tiedosti, että maatalouden voimakas kehitys Eurajoella oli aikaansaatu alhaisella elintasolla eläneiden torppareiden väellä ja työllä. Hän arveli, että tämä aikakausi tulisi kohta loppumaan. Axel Björkenheim tarjosi tiluksiaan kunnalle ja valtiolle, mutta nämä eivät olleet kiinnostuneita.

Axel Björkenheimin kuoltua 1907 kartanosta muodostettiin osakeyhtiö, jonka johtoon tuli Axel Björkenheimin poika John Axel Magnus. Näin sai alkunsa Vuojoki Gods, joka oli Raumalla ja Eurajoella puunjalostusta harjoittanut yhtiö. Sen perustama höyrysaha loi pohjan puunjalostusteollisuudelle (saha, sellu- ja paperitehdas) Raumalla. Kesällä 1912 Rauman saha kävi jo täyttä päätä, ja sisaryhtiö Rauma Wood ltd aloitti selluloosan valmistuksen 1915.

Vuonna 1911 Vuojoen kartanon uusiksi omistajiksi tulivat liikemiehet H.G. ja K.A. Paloheimo ja Amerikassa vaurastunut liikemies tarunomainen Nestori Toivonen. Vuojoen kartanolla oli Eurajoen Tokinmaassa yli 8000 hehtaarin metsäalue, jossa nämä liikemiehet aloittivat laajamittaiset metsähakkuut. Puukuljetuksia varten rakennettiin 23 km pitkä rata Verkkokarista Nakkilan Punapakkaan saakka. Radan varrelle rakennettiin kolme asemaa jotka toimivat metsäkämpinä työntekijöille: Etukämpä, Keskikämpä ja Peräkämpä. Porintien, valtatie 8:n varrella on Kämpän kaffetupa, joka on ainoana säilynyt kolmesta metsäkämpästä. Työväkeä radan rakentamiseen ja metsähakkuihin tarvittiin paljon. Talviaikaan kaatotöissä arvelaan olleen noin 1000 hakkuumiestä ja noin 500 hevosta. Lisäksi töitä riitti tuvanhoitajille, rautatiehenkilöstölle ja kaikille tavaranmyyjille, jotka ilmaantuivat kämpille myymään lihaa, voita, kahvia, vaatteita ynnä muuta. Hakkuujätteen kantamisessa oli lisäksi naisia ja lapsia. Kuulemma Länsi-Suomessa oli jatkuvasti ilmoitus ”*Rajaton määrä hakkuu- ja ajomiehiä otetaan*”.

Ketosen sukuhaaran isoisä eli tuffa, Kalle Johannes Ketonen 1884–1970 (taulu 287), tuli metsähakkuiden aikaan Vuojoelle metsätyönjohtajaksi. Hän oli valmistunut Tuorlan maatalousoppilaitoksesta ja oli valmistuttuaan mennyt Juseliuksen palvelukseen Karjalaan Leppäkoskelle. Sieltä hän meni metsätyönjohtajaksi Hiitolaan, johon oli juuri perustettu uusi saha ja jossa silloin alkoivat suuret savotat. Vuojoelle tultuaan Kallen Ketosen perhe asui aluksi Eurajoella Mullan kylässä ja sitten Verkkokarissa sataman lähellä hirsirakenteisessa kaksikerroksisessa talossa, joka on myöhemmin enoni kertoman mukaan siirretty Eurajoen kirkonkylään. Talossa on jossain vaiheessa toiminut kauppa.

Tuffa ajeli eläkevuosinaan mopedillaan pitkiäkin matkoja Porista sukuloimaan muualle Satakuntaan (kuva vasemmalla). Keskellä Kämpän kaffetupa ja oikealla vanha kuva Vuojoen kartanosta.

Vuojoen kartanon sivutilalla Verkkokarissa oli satama, josta puutavaraa laivattiin Raumalle ja ulkomaille. Ahvenanmaalaiset kaljaasit kuljettivat koivuhalkoa Tukholmaan polttopuuksi. Kuudesta tehtiin kuitupuuta, männystä tuli monenlaista tavaraa, muun muassa kaivospölkkyä Englantiin. Vuojoki yhtiöllä oli tervahöyry, joka kuljetti pinotavaraa määräsataamiin kotimaassa. Niihin aikoihin puutavaraa tarvittiin paljon lämmitykseen. Satamasta uitettiin tukkeja Raumalle Sampaanalan lahden rannalle Vuojoki Gods yhtiön sahalaitekseen. Vuonna 1915 perustettu Rauma Wood tuli Vuojoki Gods -yhtiön ja metsäradan omistajaksi.

Kalle Ketosen virkatehtäviin kuului kesäisin etupäässä puutavaran laivaukset kuten koivuhalkojen myynti älantereille eli ahvenanmaalaisille. Laivaukset maksettiin käteisellä rahalla ja rahat Kalle Ketonen tilitti tänne kartanorakennukseen, jossa oli konttori. Työmiesten palkkojen maksu oli myös hänen tehtäviään. Kasöörivaunu seisoi sivuraiteella Verkkokarissa, mutta tilipäivinä veturi lähti vetämään sitä kohti kämppiä. Kassalippaissa oli silloin melkoisia rahamääriä. Vaunun toisesta ovesta tulivat jätkät sisään ja toisesta menivät ulos. Kasööri istui pöydän takana ja toinen mies sivupöydässä – pöytälaatikossa tiedettiin olleen kaksi pistoolia.

Verkkokarissa oli siihen aikaan myös tervasuuli, johon kerättiin terva ja tärpähti. Tervaskannot otettiin talteen ja niistä tehtiin tervaa noin kilometrin päässä rannasta radan varrella.

Laivoissa oli enoni kertoman mukaan ostettavissa hienoja ulkomaisia tavaroita. Näihin aikoihin oli voimassa kieltolaki ja Ketosen isommat lapset kävivät vakoilemassa pirtulastien tuloa naapurin tiilitehtaan laituriiin. Siellä oli vastassa miehiä, jotka polkupyörillä kuljettivat pirtukanistereita eteenpäin.

Asuessaan Verkkokarissa Ketosen lapset kävivät Linnamaan koulua. Äitini Terttu Tuulikki on aloittanut koulunsa siellä. Kouluun mentiin lahden poikki joko veneellä tai talvisin jäätä pitkin. Linnamaan puolella oli vielä kävelymatkaa kilometrin verran. Joskus jäiden ollessa heikkoja he kuljivat peräkkäin isomman lapsen kulkiessa edellä köydestä kiinnipitäen. Äiti seurasi ikkunasta, että lapset pääsivät vastarannalle.

Kartanorakennus on ollut 1911 alkaen metsäyhtiön hallussa siihen saakka kun metsähakuut loppuivat. Metsämaat myytiin valtiolle ja kartano myytiin Eurajoen kunnalle 1933. Eurajoen kunnallinen vanhainkoti toimi näissä tiloissa vuosina 1936–2003. Kartanokiinteistö on 2000-luvulla restauroitu perusteellisesti. Eri vaiheissa on kunnostettu päälinna, itäinen ja läntinen flygeli, sekä arkkitehtonisesti harvinainen eksoottisten kasvien kokeilukasvihuone Orangeria.

Nykyisin kartano toimii kokous-, koulutus- ja kulttuurikeskuksena. Kartanossa on ravintola, juhlatiloja, galleria ja vierastalo, ja se on suosittu kokous- ja matkailukohde.

Marjatta Ruusunen (taulu 341)

CARL FREDRIK TIMM
1790–1856
Taulu 26

CARLIN LAPSET:

Johan Parmen
Timm
1813 - 1864
Taulu 27

Lapset:

Gustav Parmen
Timm
1843 - 1917
Taulu 47

Mickel Maurits
Timm
1839 - 1894
Taulu 43

Karl Johan
Timm
1837 - 1917
Taulu 28

Karl Johanin lapset:

Johan Nestor
Timm
1869 - 1918
Taulu 37

Alma
Vilhelmina
Suomi e. Sunell
1866 - 1935
Taulu 36

Kustaa Maurits
Heinonen
e.Timm
1864 - 1919
Taulu 29

Fransin lapset 1.aviosta:

Ida Maria
Salonen
1875 - 1958
Taulu 121

Johanna
Matilda
Lahtinen
1877 - 1953
Taulu 166

Emma Elisa
Häyhtiö
1880 - 1955
Taulu 215

Kalle
Johannes
Ketonen
1884 - 1970
Taulu 287

**Johanna
Elisabet
Vendla Timm
1816 - 1867
Taulu 49**

Lapsi 1.aviosta:

**Agatha
Eleonora
Erkkilä
1843 - 1915
Taulu 50**

Lapset 2.aviosta

**Karl Fredrik
Timm
1846 - 1916
Taulu 57**

**Frans Ketonen
ent. Timm
1852 - 1916
Taulu 120**

Agatha Eleonoran lapset 1.aviosta:

**Frans Akseli
Hyyti ent.
Erkkilä
s. 1860
Taulu 51**

**Kustaa Vilhelm
Erkkilä
1866 - 1923
Taulu 53**

**Alina
Aleksandra
Sukara
1871 - 1890
Taulu 55**

**Hannu Vihtori
Lääkäri
e.Erkkilä
1875 - 1930
Taulu 56**

Karl Fredrikin lapset 1.aviosta:

**Maria Lovisa
Kunni m. Pelto
s. 1872
Taulu 58**

**Ilida Amanda
Marttila
1874 - 1937
Taulu 59**

**Juho Anton
Heliö
1875 - 1934
Taulu 60**

**Emma Alina
Vuorinen
1877 - 1951
Taulu 119**

lapsi 2.aviosta:

**Selmi Venneri
Ketonen
1886 - 1924
Taulu 362**

**Hannes Teodor
Ketonen
1899 - 1924
Taulu 364**

**Hilja Judith
Matara
1891 - 1930
Taulu 378**

**Frans Arvo
Ketonen
1913 - 1976
Taulu 393**

Hilja Judith Ketonen ja Frans Matara

Hilja Judith Ketonen syntyi 2.12.1891 Kokemäellä. Hänen isänsä oli metsäherra ja kasööri Frans Ketonen (Timm) ja hänen äitinsä oli Johanna Judith o.s. Hilden. Hilja vietii muutaman viikkojen vanhana Kokemäen Tulkkilan pappilaan kastettavaksi, mukana olivat hänen kummeikseen pyydetty henkilöt. Hänen äitinsä ei ollut mukana ristiäistilaisuudessa, sillä hänen äidillään oli jo silloin alkava nivelreuma.

Hilja oli aivan nuoresta työstä aina äitinsä Johanna Judithin apuna kotona äidin nivelreuman takia. Kun äiti jotain tarvitsi, niin Hilja-tyttö aina sen hänelle nouti. Näin äiti säästyti kivuliailta askelilta. Näistä kotiaskareistaan huolimatta Hilja edistyi tavallista paremmin kansakoulussa. Rippikoulun Hilja suoritti Kokemäen kirkolla, jossa hän pääsi ripille. Äidin nivelreuman vain tullessa pahemmaksi, Hilja joutui aina kiinteämmin hoitamaan kotinsa taloutta. Siskojen avioiduttua hän jäi yksinään vastuuseen hoitamaan sairasta äitiään. Sisar Ida Maria (s. 30.3.1875) vihittiin Hiljan ollessa kahden vuoden ikäinen, sisar Johanna Matilda (s. 1.3.1877) vihittiin Hiljan ollessa kuusivuotias ja kolmas sisarista Emma Elisa (s. 19.9.1880) vihittiin Hiljan ollessa seitsemänvuotias. Sisaret muuttivat avioiduttuaan muualle omaan talouteensa ja näin Hilja jäi alle 8-vuotiaana hoitamaan rakkaaksi käynnystä sairasta äitiään syntymäkotiinsa. Äiti oli kannettava pestäväksi saunaan ja sieltä takaisin kamariin. Tuo raskas työ kehitti Hiljasta henkisesti erittäin voimakkaan naisen. Äiti piti hänestä erittäin paljon ja hän oli avuliaisuutensa ansiosta käynyt äidille hyvin rakkaaksi ja myös välttämättömäksi. Isä Frans oli hyvin paljon virkamatkoilla eikä voinut osallistua vaimonsa hoitoon ja auttamiseen. Äiti Johanna Judith kuoli 13.12.1909 Hiljan ollessa 18-vuotias.

Isän pestaamana oli taloon tullut jo uusi emäntäkokes. Äidin kuoltua isä meni 3.7.1910 uusiin naimisiin talossa jo olleen Maria Elina Kuusiston kanssa. Hilja lähti äitinsä kuoleman jälkeen sisarensa Ida Marian luokse Huittisten Lauhaan Saloselle. Täältä hän haki Ulvilan karjakkokoulun meijerikkölinjalle, jonne hänet hyväksyttiin. Tuo koulu kesti silloin kaikkiaan kolme vuotta. Sanomalehdessä ilmoitettiin että Alfred Kordelinin omistamassa Mommilan kartanossa oli hänen koulutustaan vastaava paikka avoinna. Hilja postitti hakupaperinsa Mommilaan ja kävi niin onnellisesti että hän sai sen paikan. Siihen aikaan Mommilassa oli kaksi sadan lehmän navettaa, yhteensä siis 200 lypsävää lehmää ja näiden hoitovastuun hän sai tehtäväkseen. Niihin aikoihin Mommilasta vietiin suuret määrät maitoa ja kermaa Helsinkiin kuluttajille. Hiljan tehtäviin kuului myös tuo maidon lastauksen

Mataran perhe Mattilan Laurilassa 1922. Takana Hilja Judith, ja lapset Kerttu ja Ahti. Edessä Fransin sylissä Onni.

valvonta kuorma-autoon, jolla ne vietiin asemalle junan kuljetettavaksi Helsinkiin.

Frans Oskar Matara (s. 14.6.1891 Huittisissa) oli 15-vuoden ikään tultuaan päättänyt lähteä maailmalle. Hän kunnosti käytetyn polkupyörän ja ajoi sillä Huittisista Mommilaan, jossa oli kuullut olevan erään Alfred Kordelinin omistaman sahan. Hän kyseli töitä ja pääsi sahalle työhön merkkauhomiin. Kordelin oli kuullut että joku poika oli Huittisista saakka ajanut polkupyörällä Mommilaan saakka. Alfred Kordelin kutsui pojan puheilleen ja hän mieltäytyi heti tuohon nuorukai-

seen. Arvaisitko sinä ruveta kuorma-autonkuljettajaksi jos sinut siihen opetettaisiin, kysyi Kordelin. Frans oli siihen valmis, ja niin Kordelin koulutti hänet autonkuljettajaksi. Frans toimi sitten jo 18-vuotiaasta alkaen kuorma-auton kuljettajana etupäässä Mommilan sahalta, mutta myös kartanon asioissa ja joka aamu maidon ajossa Oitin asemalle. Niin Hilja ja Frans tapasivat maitoasioissa. Heidän ollessaan 22-vuotiaita heidät vihittiin 1913 Mommilan omassa kirkossa, jonka Kordelin oli paikkakunnalle perustanut. Näin Hilja Judithista tuli rouva Matara.

Hiljalle ja Fransille syntyi Mommilassa 26.2.1914 ensimmäinen lapsi, tytär Kerttu Anna-Liisa. Niihin aikoihin kuuluivat Sarajevosta ensimmäiset laukaukset ja alkoi ensimmäinen maailmansota. Kartanon herra ehdotti niihin aikoihin (1915) Fransille, että tämä menisi Tuomarniemen metsänvartijakouluun. Frans oli iloinen ehdotuksesta ja oli heti valmis koulutukseen. Metsänvartijakoulutus oli silloin kaksivuotinen ja Frans sai koulun hyväksyttävästi päätökseen 1917 keväällä. Jo ennen kun Fransin koulu loppui, elettiin Suomessa jännittäviä aikoja. Jääkäri-liike alkoi toimia Suomen vapauttamiseksi. Jo 1916 suomalaiset jääkärit menivät Riian rintamalle taistelemaan venäläisiä vastaan. Eduskunta julisti Suomen itsenäiseksi 6.12.1917 ja varsinaisen vapaussota alkoi 28.1.1918.

Koulun päätyttyä Frans sai ensimmäisen toimipaikan Kokemäelle, perhe asui silloin Huittisissa. Siellä perheeseen syntyi 21.3.1917 toinen lapsi, joka sai nimekseen Ahti Arvid. Perheen muutettua Huittisiin pestautui Hilja Nikkilän kartanoon karjakoksi. Tässä toimessa hän oli vuoteen 1918, jolloin perhe muutti Hattulaan ja he pestautuivat kenraali Waldenin palvelukseen. Frans oli Waldenin omien metsien hoitajana ja työnjohtajana. Työ käsitti talvisin metsänhakkuiden valvontaa ja kesäisin uittotyön järjestämisen ja valvonnan. Hilja hoiti koko Hattulassa olon ajan perheen omia karjoja. Hattulan Vuohiniemessä syntyi 4.7.1920 perheeseen toinen poika, Onni Valdemar. Hattulasta perhe muutti takaisin (1922–1923) Huittisiin Leppäkosken sahalle, jossa Frans sai isännöitsijän toimen. Täällä Hilja oli kotirouvana ja hoiti vain perhettään. Leppäkoskella he asuivat 14 vuotta ja täällä perhe joutui kärsimään suuren surun, sillä perheen rakastettu äiti Hilja Judith kuoli 28.1.1930.

Kuva Ahti Mataran 50-vuotispäiviltä Nokiolla. Vasemmallla Ahti, Ester Landgren, Erna Ketonen, Aune Matara, Juhani, Veikko ja Liisa Ketonen. Edessä Ahti Mataran tyttäret Marja-Leena ja Ulla (nyk. Palttala) sekä Leenan kihlattu Pentti Saari.

Frans Oskar Matara avioitui vielä 10.12.1932 Leppäkoskella Jenny Maria Forstenin (s. 14.9.1898, k. 10.5.1972) kanssa. He muuttivat Messukylään Vehmaisiin ja siellä heille syntyi 4.9.1936 poika Pertti Johannes. Vehmaisissa Frans vuokrasi sahan ja sekatavara-kaupan, jotka hän osti vuoden kuluttua omakseen. Etupäässä sahaansa hän hoiti kuolemaansa 9.10.1959 saakka.

Nokiolla 7.11.1986 Ahti Mataran kertoman mukaan kirjoittanut Esko Ketonen

Frans Timm Ketosen ja Johanna Judith Ketosen (s. Hilden) lapset:

Ida Maria Salonen s. 30.3.1875 (taulu 121)

Johanna Matilda Lahtinen s. 1.3.1877 (taulu 166)

Frans Wilhelm Ketonen s. 24.9.1882 (vaikeasti sairas, hoidettiin kotona, k. 30.1.1901)

Kalle Johannes Ketonen s. 4.10.1884 (taulu 287)

Selmi Vernerin Ketonen s. 10.11.1886 (taulu 362, muuttanut Amerikkaan)

Hannes Teodor Ketonen s. 26.9.1889 (taulu 364)

Hilja Judith Ketonen s. 2.12.1891 (taulu 378)

Fanny Vilma Ketonen s. 8.4.1895 (k. 10.9.1895)

Frans Ketosen ja Maria Elina (s. Kuusisto) Ketosen lapsi:

Frans Arvo Ketonen s. 8.7.1913 (taulu 393)

Mommilan kartano ja Alfred Kordelin

Alfred Kordelin oli syntynyt köyhään merimiehen perheeseen ja oli kouluja käymätön ja loi suuromaisuutensa tyhjästä. Marraskuun 5. 1917 Mommilan kartanoon oli saapunut 18 juhlavierasta juhlimaan Alfred Kordelinin syntymäpäivää. Mommilan veriteot tapahtuivat 7.11.1917 Mommilan kartanon ja asemakylän välisellä maantiellä. Kartanosta aseita etsineet venäläiset matruusit jouduivat taisteluun Lahden suojeluskunnan kanssa ja surmasivat Alfred Kordelinin. Hän oli kuollessaan yksi Suomen rikkaimmista miehistä. Hän omisti mm Mommilan ja Jokioisten kartanot sekä Reposaaressa sahan.

Hän oli rakennuttanut kesäasunnokseen Naantalissa Kultarannan, joka on nykyisin presidentin kesäasuntona. Kordelin on haudattu Rauman vanhalla hautausmaalla sijaitsevaan Kordelinin kappeliin. Kordelinin testamenttaamasta omaisuudesta perustettiin hänen kuolemansa jälkeen Alfred Kordelinin säätiö joka jakaa apurahoja tieteen, kirjallisuuden, taiteen, kansanvalistuksen ja kulttuurin edistämiseksi sekä vuosittain kannustus- ja tunnustuspalkintoja.

Äitini Tuovi Lind - käsityöihminen

Äitini Tuovi Lind on käsityöihminen koko sydämeltään. Äiti ompeli, kutoi puikoilla ja kangaspuilla mattoja, pöytäliinoja, pyyheliinoja, pukukankaita, nypläsi, teki revinnäistöitä, virkkasi.

Olen monesti ihmetellyt, millä ajalla hän on ne kaikki tehnyt. 50- ja 60-luvuilla maatalon emännän työt karjanhoitoineen, pyykinpesuineen ja muine töineen on ollut aivan erilaista kuin tänä päivänä. Siinä on ollut vielä kaksi villiä 50-luvun alussa syntynyttä tyttöä hoidettavana ja vuonna 1960 syntyi vielä ehtiväinen poika. Muiden töidensä ohessa äiti joutui vielä vahtimaan, ettei innokkaat isosiskot hoida poikavauvaa hengiltä. Käsitöiden tekeminen on ollut äidin omaa aikaa sen jälkeen, kun päivän työt oli tehty ja mukulat saatu nukkumaan. Kodin sisustaminen itse tekemillä kauniilla kodintekstiileillä ja itse tehdyt kauniit vaatteet ovat olleet vastapainoa raskaalle työlle.

Olin ehkä 6-vuotias, kun äiti alkoi nyplätä pitsiä. Äiti tilasi hienon nyplästyynyn Koitolta Sammusta. Kiinnostuneena katselin miten taitavasti pitsiä syntyi äidin siirrellessä nypylöitä ja pistellessä neuloja lankojen väliin. Nypylöiden helinä kuullosti mukavalta. Muutaman kerran olin äidin poissa ollessa sekoittanut hänen työnsä. Äiti antoi minulle pienemmän nyplästyynynsä ja opetti miten pitsiä tehdään. Vaikeaa se oli enkä saanut aikaiseksi edes sitä helinää. Noin 25 senttiä tekemääni kapeaa hyvin yksinkertaista pitsinnäköistä sykkyrää on edelleen tyynyllä odottamassa milloin jatkan...

Varhaisesta lapsuudesta muistan miten mukavalta tuntui, kun kankaat muuttuivat hienoiksi vaatteiksi sisarelle Elinalle ja minulle. Myöhemmin syntynyt pikkuveli-Jorma sai myös äidin tekemät vaatteet. Malleja vaatteisiimme äiti sai lehdistä, sovelsi niitä tarpeen mukaan ja suunnitteli itse. Vaatteiden sovittaminen oli jännittävää. Miten ihmeessä tuollaisista kankaanpaloista voi tulla mekko. Ja lopulta tuli se juhlava hetki, kun sai pukea valmiin uuden mekon ylleen. Meillä oli Elinan kanssa aina samanlaiset äidin tekemät vaatteet.

Jorman ollessa noin vuoden ikäinen äiti kutoi hänelle turkoosinvärisestä langasta lappushortsit ja takin. Asuun kuului vielä veikeä pipo. Väri oli veljelle mieleinen, kun Yrjö -pappan Angliakin oli samanvärisen. Puikoilla äiti kutoi Elinalle ja minulle aivan ihanat siniset kellohelmaiset mekot. Helmat heilahtivat mukavasti kun vähän pyöri. Niistä ei olisi halunnut luopua, mutta kun pituutta tuli lisää niin ei auttanut. Kun olimme teini-ikäisiä äiti kutoi meille vekkiahameet ja virkkasi samasta langasta jakun. Elinalla oli fuksianpunainen ja minulla turkoosi. Taisi olla ensimmäinen kerta kun meillä oli eriväriset mutta muuten samanlaiset vaatteet.

Minusta tuntuu, että meillä oli kotona aina kangaspuut pystyssä ja jotain työn alla. Kuusikymmenluvulla äiti kutoi Satumetsä -ryijyt meille kotiin ja mummulaan. Äiti näytti miten langat pätkitään nukiksi, miten nukitetaan ja väliin kudotaan pohjaa. Minäkin sain olla mukana nukittamassa. Tuntui hienolta istua kangaspuissa äidin rinnalla ja tehdä ihan oikeaa työtä. Isompana sain sitten opetella kutomaan mattoa ja poppanaa. Parikymmppisenä pyysin äitiä kutomaan minulle Kuukkeli -nimisen raanun. Kuvan olin nähnyt jossain lehdessä ja ihastuin siihen. Äidillä oli kangaspuissa jotain kesken. Minusta se oli kyllä melkein valmis. Äiti kuitenkin keksi, että voisin mennä itse tekemään raanuni neuvonta-asemalle. Niin hän sitten varasi sieltä minulle ajan. Yritin sanoa, ettei sen näin pitänyt mennä. Mutta ei auttanut. Sain raanuni valmiiksi ja omaksi yllätyksekseni

tein vielä shaalinkin kun sopivasti paikka vapautui.

Neulekoneen hankittuaan neuleet syntyivät todella nopeasti. Vaikka illaksi, kun olimme lähdössä ”rimpsalle”. Kerran jäi puserot kuitenkin saamatta. Olin saanut ajokortin 11 kuukautta sitten, kun lähdimme lauantapäivänä Elinan kanssa hakemaan Kokemäeltä käsityöliikkeestä lankoja uusiin neuleisiin. Minulla on aina ollut aika raskas kaasujalka ja paluumatkalla noin 5 kilometrin päässä kotoa huomasimme, ettemme voi näin pian mennä takaisin. Helläsin kaasua, onneksi. Y-mallisessa risteyksessä tuli erimielisyyttä kumman kautta mennään. Olin menossa suoraan. Elina halusi, että mennään vasemmalle. Ajoin suoraan kuskin oikeudella. Aivan viime tipassa päätin, että menen Elinan mieliksi vasemmalle. Auton oikea etuovi osui tien oikeassa reunassa olleeseen liikennemerkkiin, siitä singahdettiin tien yli kohti leveää suo-ojaa. Osuin puuhun niin, että rekisterikilpikin oli koivunrungon muotoinen. Ei saatu neuleita illaksi eikä muuten menty minnekään.

Äiti kasvatti lampaita saadakseen villoja. Hän kerä itse lampaat, villat lähetettiin kehräämöön ja paluupostissa tuli lankoja eri tarkoituksiin. Langat hän värjäsi erilaisilla kasveilla ja juurilla. Siinä sai isäkin kuskata äitiä pitkin maita ja metsiä sekä kerätä milloin mitään kasvia ja sammalta. Jokirannassa oli pata poikineen täynnä monenlaisia keitoksia. Lankoja huuhdeltiin moneen kertaan ja lopuksi kuivateltiin orrella. Oli mukavaa olla auttamassa ja ihailemassa minkälaisia värejä lankoihin tuli. Kasveilla värjättyjen lankojen hienot värit ja sävyt sopivat hyvin yhteen.

Äidin käsityöinnostus tarttui sisareeni jo alle kouluikäisenä. Hänen nukeillaan oli hienoja vaatteita, joita sain joskus lainata omille nukeilleni. Elina teki työnsä käsityön lehtorina käsi- ja taideteollisuusoppilaitoksessa Mynämäellä. Minuun äiti ei käsityöinnostusta saanut tartutettua. Tai ainakin niin luulin. Koin itseni niin huonoksi äidin ja siskon rinnalla, että juuri ja juuri pakolliset koulu-käsityöt sain tehtyä, mutta en yhtään ylimääräisiä tai vapaaehtoisia. Viihdyin paremmin keittiössä leipomassa ja ruuanlaitossa. Äidin opettamana nämä taidot siirtyivät minulle. Sisko ei taas keittiössä pärjännyt. Vasta kun muutin omaan kotiin, innostuin käsityöistä. Olin yllättyneet, että osasin, vaikka harjoittelu oli ollut olematonta. Äiti oli vahvistanut meidän kotona ollessamme niitä taitoja, joissa koimme olevamme hyviä. Saimme tärkeitä onnistumisen kokemuksia. Samalla hän kuitenkin opasti ja yritti herättää kiinnostusta niihin taitoihin, jotka eivät olleet kiinnostavia. Elinakin osasi kokata ja leipoa, kun muutti omilleen. Melkoinen kokki kasvoi myös Jormasta. Vaikka sukkapuikot ja virkkukoukku eivät oikein sovi hänen käteensä, pysyy saha ja vasara sitäkin paremmin.

Vuonna 1986 äiti sairastui vakavasti ja sen seurauksena oikea puoli halvaantui. Kaikki muuttui. Oli opeteltava, miten kävellään, syödään, pukeudutaan. Äidistä huomasin, että oikean käden toimintakyvyn menettäminen ja samalla käsityöiden tekemisistä luopuminen oli raskasta. Käsityöistä puhuminen oli melkein kielletty ettei äidille tule paha mieli.

Vuoden 1987 jouluna me sisarukset saimme sitten yllätykseksemme hienot lahjat: äidin kirjailemat tynyn päälliset! Isältä salaa äiti oli opetellut käyttämään vasenta kättään taitavasti. Työn tuloksesta ei huomannut, että oikeakätinen oli ne vasemmalla kädellä tehnyt. Ymmärrän hyvin, että äiti harjoitteli yksikseen omassa rauhassaan. Äiti ei halunnut kenenkään näkevän epäonnistumisen ja yrittämisen hetkiä. Halu jatkaa rakasta harrastusta, oli antanut voimia ja sinnikkyyttä opetella vasemmalla kädellä ompelemaan.

Vuoden 1987 jouluna me sisarukset saimme sitten yllätykseksemme hienot lahjat: äidin kirjailemat tynyn päälliset! Isältä salaa äiti oli opetellut käyttämään vasenta kättään taitavasti. Työn tuloksesta ei huomannut, että oikeakätinen oli ne vasemmalla kädellä tehnyt. Ymmärrän hyvin, että äiti harjoitteli yksikseen omassa rauhassaan. Äiti ei halunnut kenenkään näkevän epäonnistumisen ja yrittämisen hetkiä. Halu jatkaa rakasta harrastusta, oli antanut voimia ja sinnikkyyttä opetella vasemmalla kädellä ompelemaan.

Jonkin aikaa tämän jälkeen huomasi äidin yllä uuden neuleliivin. Kysyin onko hän senkin tehnyt sairastumisensa jälkeen. Äiti väitti liivin olevan vanha. Mutta värimaailma liivissä oli erilainen kuin aikaisemmissa töissä ja tvasin edelleen, että oletko opetellut kutomaankin yhdellä kädellä. Lopulta äiti myönsi pyöröpuikoilla työn onnistuneen. Monien yritysten jälkeen hän oli oppinut, miten puikoilla kutominen onnistuu. Neuleita alkoi syntyä liukuhihnalta nyt kun ei enää tarvinnut salaa harjoitella. Kaikki läheiset saivat useampia pitsineuleita, villapaitoja, liivejä... Rakas harrastus oli saatu takaisin.

Lapseni Emilia ja Eemil saivat leipomisesiliinat, jotka mummu oli heille tehnyt ompelukooneella. Essut olivat suutarinessunmalliset. Reunoja kiersi kanttinauha. En ymmärrä miten äiti onnistui laittamaan kanttinauhan siististi reunaan, kun vain vasen käsi toimii. Toinen hankala juttu – vetoketju. Äiti onnistui vaihtamaan vetoketjun rikki menneen tilalle omiinsa ja isän vaatteisiin. Tuntuu käsittämättömältä miten tämäkin onnistuu.

Seuraava yllätys odotti jo nurkan takana. Äiti opeteli salaa kutomaan sukkaa 5 puikolla ja yhdellä kädellä. Villasukkatehdas oli syntynyt. Tehtaalta tulee myös pipoja, myssyjä, lapasia. Äidin värjäämät lampaanvillat olivat nyt tarpeen. Niitä riittikin aika moneksi vuodeksi. Tällä hetkellä ollaan ostolankojen varassa.

Välillä äiti jättää kutomisen ja tekee ompelemalla mattoja ja tyynynpäällisiä. Mallit ja värit äiti suunnittelee itse. Oikeanväristen lankojen ostamista varten äidillä on värikartta, josta hän valitsee ja näyttää, mitä värejä hän tarvitsee. Kerran näyтин kuvia huovutetuista tauluista. Siitäkö äiti innostui. Minun oli otettava selvää miten neulahuovutusta tehdään, mitä tarvitaan ja hankittava välineet ja tarvikkeet. Aivan upeita tauluja on syntynyt. Lapset ja lastenlapset ovat saaneet hienoja lahjoja. Huovutustauluista olikin sitten helppo siirtyä kokeilemaan toisenlaista tapaa kuvien tekemiseen. Äiti innostui kokeilemaan vesivärimaalausta. Rohkeaa värien käyttöä ja sommittelua löytyy näistäkin töistä.

Vammastaan huolimatta äiti on säilyttänyt itselleen rakkaan harrastuksen. Sisulla opetellut ja keksinyt, miten työ onnistuu yhdellä kädellä. Hän on opetellut itselleen uusia taitoja. Mieli on pysynyt virkeänä kaikki nämä vuodet. Mieluinen harrastus on kantanut vaikeiden aikojen yli.

Uusien kädentaitojen ja tekniikoiden kokeileminen ja opetteleminen on ollut luontaista äidille. Hänen mottonaan on ollut ”Jos joku muu osaa tehdä tuollaista, niin sen voin minäkin oppia”. Meistä kukaan ei kehtaa sanoa, ettei osaa jotain tehdä. Rehellisesti on sanottava, ettei ole viitsinyt opetella. Äidin esimerkki on ollut tärkeä meille kaikille. Hän on osoittanut, että nyt mahdottomalta tuntuva voi onnistua. Äiti on aina halunnut osoittaa, että kädentaitojen kehittäminen antaa paljon itselle, perheelle ja ystäville sekä auttaa jaksamaan ja käsittelemään kokemaansa. Käsityöt ja kädentaidot yleensä on tärkeä ja hieno taito, jonka toivon siirtyvän myös seuraaville sukupolville.

Eeva Leena Lehtisalo (taulu 146-145)

TIMM - KETONEN SUKUSEURAN MERKITTÄVIÄ SYNTYMÄPÄIVIÄ 2015

50 VUOTTA

taulu nro (sukukirjat 2006 ja 2014)

Ahlqvist Kerttu Elina o.s. Nurminen	181
Mäki Pasi Urho	35Ba
Rouvinen Jari Kalevi	159
Tuuliainen Daniel <u>Tane</u> Heikki	310
Vezzoli Carlo Arnaldo	70
Ranta Jussi Uolevi	398
Lahtinen Olli Juhani	197
Lehti Paula <u>Eveliina</u>	352
Wistbacka Nils Osvald	35Baa
Meijer Ulf	301D
Korpela Mika Juhani	322
Pessi Birgitta Marjaana o.s. Pelttari	82
Alajärvi Marko Olavi	35Bba
Landgrén Timo Juhani	338
Torna Tiina Riitta	294
Heliö Kaarlo <u>Marko</u>	65
Kuula Suvi <u>Annele</u> o.s. Heliö	74
Rokka Hannu Einari	113
Pelttari Sari Kristiina o.s. Pajuranta	97
Hämäläinen Pauli Olavi	211
Malmgren Bo Erik Arno	313
Meijer Patric	303

60 VUOTTA

taulu nro

Lehtivuori Taina Unneli o.s. Malmros	35
Saarinen Kari Antero	357
Marttila Riitta Hannele	59a
Wallin Anne Orvokki o.s. Heikkilä	284
Koivisto Tapio Juhani	88
Mäkilä Rainer Mikael	59abc
Kuula Juha (<u>Jussi</u>)	361
Riikonen Hannu Tapani	293
Ketonen Antti Olavi	324

Saarikoski Aarne Sakari	67
Tuohiniemi Kauko Kalevi	179
Korsman Sirpa Hellevi o.s. Innilä	237
Kossila Jari Sakari	103
Laine Erkki Kalervo	273
Ekman Kari Bertil	35Bc

70 VUOTTA

taulu nro

Kääntee Markku Tapio	32
Heliö Pertti Tapio	108
Pitkäranta Lasse Timo Olavi	218
Pulkkinen Pertti Heikki Juhani	288
Ketonen Kalevi Antero	331
Jyväs Markku Wilhelm	59fb
Virtanen Ritva Ester o.s. Lahtinen	210
Katila Kari Tapani	53baa
Kiuru Ossi Kalevi	126

75 VUOTTA

taulu nro

Blomqvist Pirjo Anna-Liisa o.s. Takala	152
Alajärvi Arja Annele o.s. Heinonen	35Bb
Englert Ritva Maija-Leena o.s. Salonen	161
Pirinen Esko Kalevi	275
Riikkilä Riitta Anneli o.s. Häyhtiö	265
Torna Pirkko Kristiina	288
Lahtinen Airi <u>Sanelma</u> o.s. Salovaara	193

80 VUOTTA

Heinonen Kaija-Liisa o.s. Rosten	34
Lehtisalo Aarno Vieno Antero	146
Meijer Margareta o.s. Brissman	299
Erkkilä Seija Anneli	53b
Erkkilä Salme Aulikki	53b
Erkkilä Pentti Tapio	53b
Lahtinen Seppo Johannes	193
Lind Kirsti Kaarina o.s. Anttila	149

85 VUOTTA

	<i>taulu nro</i>
Niemi Maire o.s. Ketonen	297
Heliö Ulla Gunita o.s. Duwaldt	62

90 VUOTTA

	<i>taulu nro</i>
Brevenholt Helli Kaarina o.s. Lahtinen	243
Tuohiniemi Kerttu Pauliina (<u>Paula</u>) o.s. Sundberg	168
Kalmeenoja Meeri Juudit o.s. Marttila	59ca

95 VUOTTA

	<i>taulu nro</i>
Matara Aune Eriikka o.s. Hämäläinen	382
Elers Sisko <u>Helena</u> Fredrika ent. Heliö o.s. Aarnio	111

SYNTYNEITÄ

(Tiedot vain niistä, joita ei ole mainittu uudessa sukukirjan jatko- ja täydennysosassa.)

- Juha-Pekka Käänteelle ja Annakaisa Tiromäelle 15.2.2014 tyttö, Aino Tuulia Raumalla (taulu 326)
- Eva Linnea Wikströmille ja Gustav Söderlundille 24.2.2014 tyttö, Eva Iris Linnea Söderlund Harmångerissa Ruotsissa. (taulu 259D)
- Frida Backlundille ja Christoffer Sundingille 2.5.2014 poika, Erik Nils Christoffer Backlund Sundsvallissa Ruotsissa. (taulu 253)
- Tero ja Noora Häyhtiölle 23.6.2014 poika, Benjamin Samuel Häyhtiö Porissa. (taulu 229)
- Piritta ja Tomi Laakoselle 29.7.2014 tyttö, Ellen Milja Laaksonen Porissa. (taulu 89b)
- Jenni ja Ville Lehtoselle 19.7.2014 tyttö, Ida Elice Lehtonen Turussa. (taulu 33aa)
- Jussi Lindille ja Jaana Kuuselalle 3.9.2014 tyttö, Ella Amanda Lind Huittisissa. (taulu 142a)
- Johanna Hämäläiselle ja Aki Keroselle poika 7.11.2014 Joensuussa. (taulu 271)
- Jussi ja Anna Koivistolle 9.11.2014 poika Porissa. (taulu 89a)

Kuva Noora
Pitkärannan
ja Pertti
Ahlgrenin häistä
11.7.2014.

AVIOLIITTOON VIHITTYJÄ

Pasi Antero Pelttari ja Ida-Maria o.s. Nikula 6.9.2014 Tampereella. (taulu 79)

YLIOPPILAAT (joita ei 2014 sukukirjassa)

Lahtinen Hanna Maarit, 2014 (taulu 205)

Haapala Mika Petteri, 2014 (taulu 136)

VALMISTUNEET

Pasi Antero Pelttari, liikuntatieteiden maisteri. (taulu 79)

TÄÄLTÄ IKUISUUTEEN

Lind Kalle Veli Sakari, s. 11.8.1928 k. 16.1.2014 Huittisissa. (taulu 145)

Lahtinen Sirkka Irja o.s. Tenhunen, s. 22.10.1934 k. 9.2.2014 Haapajärvellä.
(taulu 190)

Haapala Pentti Kalevi, s. 29.1.1932 k. 4.7.2014 Tampereella. (taulu 135)

Wallin Kai Eerik, s. 31.8.1964 k. 7.8.2014 Porissa. (taulu 282)

Nieminen Aatos Alarik, s. 8.11.1931 k. 2.9.2014 Porissa. (taulu 394)

Tapio Pekka Eelis Olavi, s. 28.2.1948 k. 24.10.2014 Porissa. (taulu 128)

Lahtinen Paavo Johannes, s. 12.4.1946 k. 27.11.2014 Kankaanpäässä. (taulu 204)

Syntymäpäivätiedot on poimittu sukukirjasta ja sukujutut-ohjelmasta.

Vihityt, syntyneet, valmistuneet ja poisnukkuneiden tiedot vain niistä, joita ei ole mainittu uudessa sukukirjan jatko- ja täydennysosassa.

Pyydämme lähettämään tietoja perhetapahtumista ja merkkipäivistä sukuhaaranne yhteyshenkilöille tai hallituksen jäsenille. Myös valokuvat ovat erittäin tervetulleita!

Merkkipäivä- ja tapahtumatiedot keräsi ja toimitti Riitta Riihilä

TIMM-KETONEN SUKUHALLITUS 2014–2016

<i>puheenjohtaja</i>	Ruusunen Marjatta Lehtotie 10, 26840 Kortela	marjatta.ruusunen@gmail.com 040 523 3996
<i>varapj. sekä kirjapitäjä/rahastonhoitaja v. 2015 alusta</i>	Saarinen Tiina Saarisentie 10, 28400 Ulvila	tiina.saarinen@ulvilantilitoimisto.fi 0500 322 824
<i>sihteeri</i>	Kääntee Taina Vanhankirkkonkatu 5 as 1, 26100 Rauma	taina.kaantee@oikeus.fi 045 130 6211
	Heliö Heikki Sillankuja 11, 32920 Kauvatsa	044 556 1208 050 556 1208
	Nissinen Maisa Härkavaljakontie 6 A, 00750 Helsinki	maisa.nissinen@tek.fi 0400 841 862
	Pitkäranta Lasse Varikontie 12, 28600 Pori	lassetop@windowslive.com 050 561 2035
<i>varajäsenet</i>	Ketonen Olavi Purjeentie 7 B 30, 28190 Pori	ahakon@ahakon.fi 044 060 5476
	Matara Leena Yläpykälä 3 A 7, 99130 Sirkka	matara.leena@gmail.com 0400 778 853
	Päivi Lahti Satakunnankatu 20 A 17	lahtipaivi@hotmail.com 040 5448056
<i>MUUT TEHTÄVÄT</i>		
<i>kunniajäsen</i>	Riikkilä Riitta Karhulantie 10 A 6, 32700 Huittinen	riitta.riikkilä@gmail.com (02) 569 413 045 631 0186
	<i>Jäsenasiat sekä Fransin sukuhaaran yhteyshenkilö sekä Häyhtiön, Lahtisen ja Frans Arvo Ketosen sukuhaaran tietojen ylläpito Sukujutut-ohjelmaan</i>	
	Niemitalo Irja Maissimakasiinintie 19, 90240 Oulu <i>Karlin sukuhaaran yhteyshenkilö</i>	irja.niemitalo@fimnet.fi (08) 557 1118 0400 292 118
	Putaal Tuulikki Seiväskuja 2, 21420 Lieto <i>Kustaa Mauritz Timmen sukuhaaran yhteyshenkilö</i>	tuulikki.putaala@kolumbus.fi (02) 487 7845 0400 616 474
<i>leikekirja</i>	Ranta Mirja Vuorenpääntie 9 A, 32810 Peipohja	044 252 8636 040 562 2462
<i>Kunniajäsenet</i>	Ketonen Kalevi Puolukkatie 3, 28220 Pori	anteroketonen@gmail.com (02) 639 4125 040 534 9446
	Irmeli Valjento Rajatie 28 G, 01230 Vantaa	irmeli.valjento@solinet.fi 0400 624 596

SUVUN JÄSENTEN MUUTTUNEET TIEDOT

Muuttuneet jäsentiedot jäsenrekisteriä varten pyydetään ilmoittamaan seuraavasti:

- Karl Timmen (Heliöt, Pelttarit ja Marttilat) suvun jäsentiedot vastaanottaa Irja Niemitalo, irja.niemitalo@fimnet.fi tai gsm 0400 292118.
- Maurits Timmen suvun tiedot vastaanottaa Tuulikki Putaala, gsm 0400 616474 tai 02 4877845
- Emma Häyhtiön ja Frans Arvo Ketosen sukuhaarojen tiedot vastaanottaa Riitta Riikkilä, riitta.riikkila@gmail.com
- Johanna Matilda Lahtisen, Hilja Judith Mataran, Iida Maria Salosen ja Hannes Ketosen sukuhaarat vastaanottaa Helena El Tobgy, helena.eltobgy@gmail.com
- Kalle Ketosen sukuhaaran tiedot vastaanottaa Maisa Nissinen, maisa.nissinen@tek.fi (huom. uusi sähköposti 1.2.2015 alkaen maisa.nissinen@gmail.com)

SUKUSEURAN KOTISIVUT

Sukuseuran kotisivut

www.timm-ketonen.fi

sekä oma facebook-ryhmä, johon liittyyä facebookin kautta: <https://www.facebook.com/groups/tiina.saarinen/>

MUISTATHAN MAKSAA JÄSENMAKSUSI!

Vuonna 2015 jäsenmaksu on 20,00 €/perhe. Perheeseen luetaan kotona asuvat lapset. Aikuisten lasten tulee maksaa oma jäsenmaksunsa. Tilillepanokortti on tämän lehden liitteenä.

Tilitiedot:	Danske Bank
IBAN	FI44 80001801448276
BIC/SWIFT	DABAFIHH (ulkomailla maksettaessa)
saajan nimi	TIMM – KETONEN sukuseura ry
viitenumero	3214
eräpäivä	6.2.2015
summa	20,00 €

*Rauhallista Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta!*

Timm-Ketonen sukuhallitus